

Parketnr. : GE64.L6.104876/05

Griffiernr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 30 MAART 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer**, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

, pistoolschilder, geboren te op
, wonende te

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5° a en b (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan

een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval (art 99 §1-5° a)
het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5° b)

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° a) en b) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te **minstens in de periode van 22.09.2005 tot 01.09.2009**

B. Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.5° a) of b) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden. zonder voorafgaande vergunning, een grond, gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor:

- a) het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval,
- b) het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

te in de periode van 01.09.2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 2, 9 § 7, 29, 30, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 58, 63, 64, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (BS 26.06.1991) spijs het verbod, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1., lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, terzake de hiernavolgende inrichtingen gekend onder de hiernavermelde rubrieken:

1.rubriek 4.3.

Inrichtingen voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen

- a) inrichtingen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de absorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede inrichtingen waar uitsluitend watergedragen verven worden aangebracht, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van: 1° 5kW tot en met 25 kW

2.rubriek 2.2.2.c.

Opslag en mechanische behandeling van: schroot, met een opslagcapaciteit van 1° maximaal 10 ton

3.rubriek 2.2.2.d.

Opslag en mechanische behandeling van: voertuigwrakken, met een opslagcapaciteit van : 1° meer dan 2 tot en met 10 wrakken of 10 ton

te minstens in de periode van 22.09.2005 tot 01.05.2009

D. Bij inbreuk op artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en artikel 2§1 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I)

meer bepaald de inrichting omschreven onder de hieronder vermelde rubrieken die behoren of na de geplande verandering blijven behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan,

1.rubriek 4.3.

Inrichtingen voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen

a) inrichtingen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de absorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede inrichtingen waar uitsluitend watergedragen verven worden aangebracht, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van: 1° 5kW tot en met 25 kW

2.rubriek 2.2.2.c.

Opslag en mechanische behandeling van: schroot, met een opslagcapaciteit van 1° maximaal 10 ton

3.rubriek 2.2.2.d.

Opslag en mechanische behandeling van: voertuigwrakken, met een opslagcapaciteit van : 1° meer dan 2 tot en met 10 wrakken of 10 ton

te **in de periode van 01.05.2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding**

E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubrieken 17.3.4.1, 17.3.3.1, 16.3.2.1, 15.3, 3.3, 3.1.1, 17.3.7.1 en ingedeeld onder klasse II

inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1., 5.2.2.6.3, 5.2.2.7.2 en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995), thans strafbaar gesteld door de artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zijnde :

1.art. 5.2.2.6.3

§1.Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer met een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor volgende plaatsen:

- de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken;
- de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd;
- de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen;
- de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten en onderdelen;
- de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;
- de plaatsen waar voertuigwrakken worden vernietigd, met inbegrip van indrukken;
- de andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning;

§2. Niet-gedepollueerde wrakken mogen niet worden gestapeld, en worden zodanig geplaatst dat nog aanwezige vloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken

§3. Het stapelen van gedepollueerde voertuigwrakken kan enkel gebeuren voor zover het in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daarvoor opgelegde bijzondere voorwaarden. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan drie meter bedragen. Het gebruik van stapelrekken wordt geregeld in de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

2.art. 5.2.2.7.2

§1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en nonferroschroot op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning gebeuren de behandelingen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem

§3. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan drie meter bedragen. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen regelmatig afgevoerd.

te minstens in de periode van 22.09.2005 tot 01.05.2009

F. Bij inbreuk op artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning,

meer bepaald als exploitant van de inrichting omschreven onder rubriek 17.3.4.1, 17.3.3.1, 16.3.2.1, 15.3, 3.3, 3.1.1, 17.3.7.1 en ingedeeld onder klasse II

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaem II) niet te hebben nageleefd:

1.art. 5.2.2.6.3

§1.Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer met een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor volgende plaatsen:

- de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken
- de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd
- de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen
- de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten en onderdelen
- de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd
- de plaatsen waar voertuigwrakken worden vernietigd, met inbegrip van indrukken
- de andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning

§2.Niet-gedepollueerde wrakken mogen niet worden gestapeld, en worden zodanig geplaatst dat nog aanwezige vloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken

§3.Het stapelen van gedepollueerde voertuigwrakken kan enkel gebeuren voor zover het in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daarvoor opgelegde bijzondere voorwaarden. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan drie meter bedragen. Het gebruik van stapelrekken wordt geregeld in de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

2.art. 5.2.2.7.2

§1.Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en nonferroschroot op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan

§2.Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning gebeuren de behandelingen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem

§3.De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan drie meter bedragen. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen regelmatig afgevoerd.

te in de periode van **01.05.2009** tot en met de datum van **het bevel tot dagvaarding**

G. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 30, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de vergunningsvoorwaarden niet te hebben nageleefd

namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 43 § 1, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 06.02.1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (BS 26.06.1991) als exploitant van een inrichting verzuimd te hebben de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie/inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van art 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden na te leven wat betreft de milieuvergunning dd. 11.09.2007 afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van nagelaten te hebben volgende punten of parameters na te leven:

art. 1.opslag en verwijdering van afvalstoffen

-de constructie van ruimten waar afvalstoffen tijdelijk zijn opgestapeld, zijn zodanig uitgevoerd dat accidenteel vrijgekomen vloeistoffen niet terecht kunnen komen in de bodem of riolering. De opslagcapaciteit wordt beperkt tot:

- afvalolie: 360 liter;
- oude metalen: 6 m³;
- lege batterijen: 4 m³;
- niet rijklare voertuigen: max. 10 stuks (op verharde vloer aangesloten op de KWS afscheider);
- autowrakken max. 5 stuks (op verharde vloer en ontdaan van alle vloeistoffen);

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te minstens in de periode van 22.09.2005 tot 01.05.2009

H. Bij inbreuk op artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I),

meer bepaald als exploitant van een inrichting verzuimd te hebben de in de milieuvergunning van 11.09.2007, afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen, opgelegde voorwaarden na te leven, nl.

art. 1.opslag en verwijdering van afvalstoffen

-de constructie van ruimten waar afvalstoffen tijdelijk zijn opgestapeld, zijn zodanig uitgevoerd dat accidenteel vrijgekomen vloeistoffen niet terecht kunnen komen in de bodem of riolering. De opslagcapaciteit wordt beperkt tot:

- afvalolie: 360 liter;
- oude metalen: 6 m³;
- lege batterijen: 4 m³;
- niet rijklare voertuigen: max. 10 stuks (op verharde vloer aangesloten op de KWS afscheider);
- autowrakken max. 5 stuks (op verharde vloer en ontdaan van alle vloeistoffen);

te **in de periode van 01.05.2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding**

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

DE PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd op 23 november 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te **Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).**

2. De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 8 december 2009.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 2 maart 2010.

3. Op de openbare terechtzitting van 2 maart 2010 aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door **substituut-Procureur des Konings;**
- de beklaagde, **in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester **advocaat te****

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten:

De beklagde exploiteert een autoherstelwerkplaats aan de
Op 22 september 2005 voerde
inspecteur van politie een ambtshalve controle op het bedrijf
uit.

De beklagde beschikte over een milieuvergunning klasse 2 afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen op 2 mei 2000. Deze vergunning liet de opslag van maximaal 5 wrakken op verharde ondergrond toe.

De verbalisant stelde echter vast dat er een onvergunde spuitcabine in gebruik was, er tientallen wrakken op het terrein stonden, overal schroot lag, de olievaten niet in lekbakken stonden,

Tijdens de hercontrole op 8 augustus 2008 bleek dat nog 440 kg oud ijzer was afgevoerd. Tegen eind oktober 2008 zou alles in orde zijn.

Op 9 februari 2009 was er nog niet veel veranderd en werd de beklagde nogmaals aangemaand.

Bij een laatste controle op vraag van de rechtbank bleek op 23 september 2009 dat het overgrote deel van het afval werd verwijderd.

De politie en de stedelijke milieudienst stelden vast dat in de woning een volledige bakkerij in bedrijf was.

4. Voor de verbouwing was geen stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. Voor de exploitatie ontbrak een milieuvergunning en een melding.

Bovendien stelden de verbalisanten vast dat de bakkerij niet hygiënisch werd uitgebaat en dat er geen brandbestrijdingsmiddelen voorhanden waren.

5. De beklagde verklaarde op 22 september 2005 :

'Ik ben uitbater van de eenmanszaak met vestiging op mijn adres. Dit betreft een garage en herstelwerkplaats voor motorvoertuigen, voornamelijk carrosseriewerk. Ik beschik over een milieuvergunning klasse II sedert 02/05/2000.

Ik maak met u een rondgang op het terrein. Er werd ondertussen een spuitcabine in de werkplaats gezet, met een vermogen van 8 kW. Deze dient nog aangevraagd te worden.

De vloer van de werkplaats is in beton en staat in verbinding met een KWS-afscheider. Ik overhandig u een kopie van de aanschaf van deze KWS-afscheider. Een aantal vaten zijn niet ingekuipt. Ik zal dit in orde brengen. Op het terrein, buiten de werkplaats, staan een tiental autowrakken en ligt er schroot. Er staan ook nog een deel

geaccidenteerde voertuigen en er liggen een hoop wisselstukken, waaronder autoportieren. Een deel van de wrakken en het schroot ligt niet op ondoordringbare ondergrond. Datgene wat op beton ligt, staat niet in verbinding met de KWS-afscheider. Ik zal het teveel aan schroot en wrakken verwijderen. Ik ben zinnens een uitbreiding te vragen naar een opslagcapaciteit van maximum 10 wrakken. Ik zal de niet-gedepollueerde wrakken achteraan op de beton leggen en ik zal de nodige voorzieningen treffen voor de aansluiting op de KWS-afscheider. Ik ben zinnens een bouwvergunning in te dienen voor de uitbreiding van het garagegebouw. Ik zal ineens de opslag van wrakken, schroot en voertuigen ook aanvragen. Ik ben in het bezit van een afvalstoffenregister. Ik heb nog geen meldingen verricht aan OVAM. Ik zal dit in orde brengen'.

Na controles op 13 maart en 19 september 2006 vroeg de beklaagde pas 28 september 2006 een bijkomende milieuvergunning aan. Die werd hem op 11 september 2007 verleend door het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunning.

Op 12 december 2006 kreeg hij reeds een stedenbouwkundige vergunning voor uitbreiding van de herstelwerkplaats.

Bij controles op 22 april, 22 oktober 2008 en 12 februari 2009 bleek er nog steeds weinig of niets aan de onwettige situatie te zijn veranderd.

Zelfs hangende de strafvordering werd op 18 januari 2010 vastgesteld dat er slechts deels verholpen was aan de toestand.

De beklaagde verklaarde ter terechtzitting dat hij veel werk had en geen tijd over had om zich met de milieuaspecten van zijn onderneming bezig te houden.

Hij betwistte de feiten niet.

6. De rechtbank acht alle tenlasteleggingen bewezen.

De straftoemeting:

7. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten onder A en B worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

8. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1.5 a en 6.1.1. VCRO). De straffen zijn dezelfde gebleven.

9. De inbreuken op het Milieuvergunningdecreet kunnen krachtens art. 39 ervan in hoofde van een natuurlijke persoon worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en/of een geldboete van 100 tot 100.000 euro en met een geldboete van 500 tot 200.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

10. Op 1 mei 2009 is het Milieuhandhavingsdecreet van 21 december 2007 (MHD) (B.S. 29.02.2008) in werking getreden.

Door dit decreet werd het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) aangevuld met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

Art. 16.1.2. DABM voert een onderscheid in tussen milieu-inbreuken en milieumisdrijven.

Een milieu-inbreuk kan niet langer strafrechtelijk worden bestraft. Milieu-inbreuken kunnen wel met een administratieve boete worden beteugeld.

De in de tenlasteleggingen vermelde bepalingen zijn niet opgenomen in de Bijlage VII van het Besl. VI. Reg. van 12 december 2008 dat de lijst vastlegt van VLAREM II verplichtingen waarvan het niet voldoen beschouwd wordt als een milieu-inbreuk.

De niet-naleving van de in de tenlasteleggingen vermelde bepalingen zijn dus milieumisdrijven gebleven.

Art. 34 van dit decreet wijzigde art. 39§1 van het Milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985 (MVD) als volgt : "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid".

Krachtens art. 16.6.1.§1 DABM wordt nu elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving, gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met één van die straffen.

Een rechtspersoon kan dan, overeenkomstig art. 41bis SW, gestraft worden met een geldboete van 500 euro tot 500.000 euro.

De feiten onder C, E en G zijn dus strafbaar gebleven onder art. 16.6.1.§1 DABM.

De feiten onder D, F en H zijn gepleegd op het ogenblik dat art. 16.6.1.§1 DABM reeds van kracht was.

De feiten onder A, B, C, D, E, F, G en H zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, de zwaarste, zijnde deze bepaald door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

11. De beklaagde heeft de misdrijven in professioneel verband gepleegd en handelde uit winstbejag.

Hij stelde zijn eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van de volksgezondheid en een veilig leefmilieu.

Het dossier toont ook aan dat hij slechts de wet naleeft wanneer hij daartoe gedwongen wordt en dat hij alles minimaliseert.

Door niet tijdig te investeren in milieuzorg en de regels na te leven vervalst de beklaagde de concurrentie met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om de milieuregels na te leven.

De op te leggen geldboete moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van het leefmilieu ernstig genomen moeten worden; dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen en niet enkel de baten maar ook de kosten van zijn activiteiten moet dragen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Gelet op het blanco gunstig strafrechtelijke verleden van de beklaagde kan een deel van de geldboete met uitstel worden verleend. Dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De eerste beklaagde heeft geen voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Veiligheidsmaatregel - Toepassing van art. 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

12. In de dagvaarding vorderde het openbaar ministerie eveneens het opleggen van een exploitatieverbod met een dwangsom van 250 euro per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

Ingevolge art. 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) kan de rechter - na de partijen gehoord te hebben - bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende de termijn die hij bepaalt.

Nu uit de debatten is gebleken dat de beklaagde nog steeds niet volledig in regel is met zijn exploitatie is het noodzakelijk dat een exploitatieverbod onder verbeurte van een dwangsom wordt opgelegd.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

13. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven wordt in toepassing van art. 4 V.T. W.Sv. de afhandeling van de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 4 V.T.W.Sv.;
art. 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 2 al 2, 3, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen vermeld;
art. 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
programmawet 24 december 1993.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK.**

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde, voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen samen, tot een **GELDBOETE van 1.000,00 EUR.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **5.500,00 EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **3 MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft 500.00 EUR (= VIJFHONDERD EUR), verhoogd met 45 decimes en aldus gebracht op 2.750.00 EUR (= TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EUR)** of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen, van de uitgesproken **GELDBOETE van 1.000,00 EUR, gebracht op 5.500,00 EUR**, zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EUR EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Legt de beklaagde verbod op de inrichting te exploiteren zolang hij niet volledig voldoet aan de voorschriften en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 EUR aan het openbaar ministerie te betalen per dag vertraging dat dit verbod niet wordt nageleefd.

Gerechtskosten:

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **135,88 EUR**.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **135,88 EUR**.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **DERTIG
MAART TWEEDUIZEND EN TIEN.**

Aanwezig:

- ondervoorzitter, die de zitting voorzit;
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier.